

دریچه

۲۴ نامزدی اسکار در کارنامه هنری خود **ملیندا دیلون، بازیگر «برخورد نزدیک از نوع سوم» در گذشت**

همدلی | ملیندا دیلون کسه بازیگر نقش‌های دراماتیک در جمله در فیلم «برخورد نزدیک از نوع سوم» استیون اسپیلبرگ بود، در ۸۲ سالگی از دنیا رفت. به نقل از یاهو نیوز، ملیندا دیلون بازیگر فیلم‌هایی چون فیلم کلاسیک علمی-تخیلی استیون اسپیلبرگ «برخورد نزدیک از نوع سوم» و درام روزنامه‌نگاری «غیبت مالیس» یا «دئون سو‌نیت» با بازی پل نیومن و نیز «داستان کریسمس» درگذشت. وی ۸۳ ساله بود. درگذشت او در واقع ۹ ژانویه رخ داده، اما خبر فوتش دو روز قبل منتشر شد. دیلون از سابقه ۵ دهه بازیگری در هالیوود برخوردار بود و بازیگر فیلم‌های متعددی از جمله «هری و خانواده هندرسون»، «مشت»، «غیبت مالیس»، «شاهزاده جز و مد»، «به وونگ فو، برای همه چیز متشکر!م جولین نیومر»، «جفرسون‌ها» و ... بود. او کارش را ابتدا به عنوان بازیگر صحنه نمایش آغاز کرد و برای بازی در نمایش اصلی «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد؟» در سال ۱۹۶۲ در حالی که تنها ۲۳ سال داشت نامزدی جریزه تونی را کسب کرد. ۱۴ سال بعد وی در دو نقش متفاوت در فیلم زندگی‌نامه‌ای وودی گاتری «جهش به سوی افتخار» نامزدی گلن گلوب را کسب کرد.وقتی اسپیلبرگ برای فیلم «برخورد نزدیک از نوع سوم» فراخوان دارد دیلون برای این نقش انتخاب شد و برای بازی در نقش مادری که پسرش توسط بیگانگان ربوده می‌شود نامزدی اسکار بهترین بازیگر زن نقش مکمل را به دست آورد. او ۴ سال بعد در سال ۱۹۸۱ برای فیلم «غیبت مالیس» دومین نامزدی بازیگر نقش مکمل اسکار را در دیلون کرد. در فیلم محبوب «داستان کریسمس» که سال ۱۹۸۳ اکران شد دیلون در نقش مادری سرسخت اما دوست‌داشتنی دیده شد.این بازیگر آخرین بار در درام خانوادگی کاتانایی «هارتلند» بازی کرد و از سال ۲۰۰۷ از بازیگری دست کشید و به همین دلیل بار دیگر در نقش خودش در ادامه «داستان کریسمس» ظاهر نشد و جولی هاگرتی این نقش را تکرار کرد.

روایتی از وحشتناک‌ترین جنایت معاصر در یک نمایش **معضل خشونت خانگی در «موش مرگی»**

همدلی |سهاب‌محبعلی کارگردان نمایش «موش مرگی» عنوان کرد این اثر نمایشی روایتی روانشناختی از وحشتناک‌ترین جنایات معاصر را به تصویر می‌کشد. نویسنده و کارگردان نمایش «موش مرگی» که این روزها در پردیس تئاتر شهردار روی صحنه است درباره استقبال از این اثر نمایشی و مصادف شدن اجرا با برگزاری جشنواره تئاتر فجر به خبرنگار مهر گفت: معتقدم مساله تحریم اجراها رنگ عوض کرده‌اند و مانند گذشته با واکنش‌های منفی مواجه‌نیستیم.همزمانی اجرای نمایش با برگزاری جشنواره تئاتر فجر هم برگ برنده ما شد چون از برخی برجسته‌ها فاصله گرفتیم و در تماشاخانه‌ای خصوصی و به صورت مستقل کارمان را به صحنه بردیم. البته در مجموع استقبال از نمایش‌ها زیاد ایده آل نیست و امیدواریم کار خودش بتواند برای خودش تبلیغ کند و مخاطبش را پیدا کند.او درباره موضوع نمایش بیان کرد: داستان نمایش براساس اتفاقی که سال ۲۰۰۸ در تریش رستانه‌ای شد، شکل گرفته است که در این پدری به مدت ۲۴ سال دخترش را در زیرزمین زندانی کرده و تحت شکنجه و آزار قرار می‌داد. کانسبت اصلی این اثر نمایشی نیز بر پایه خشونت خانگی و زنان استوار است. این اتفاق وحشتناک قلیبت‌های درنمایک زیادی داشت و این رو تصمیم گرفتم نگاهی آزاد به این داستان واقعی داشته باشم. خشونت علیه زنان در همه کشورهای دنیا رخ می‌دهد و تنها مخصوص خاورمیانه و یا ایران نیست. محبعلی متذکر شد: «موش مرگی» روایتی روان‌شناختی و فرهنگی از یکی از وحشتناک‌ترین جنایت‌های معاصر است که از دید یک کارگردان ایرانی روایت می‌شود و با بهر‌مندی از تکنیک تئاتر سایکودرام تلاش کرده‌ایم که اثری با ضرابتنگ بالا خلق کنیم تا مخاطب خسته نشود و حرفمان را هم به درستی انتقال دهیم. تلاش شده آشفنگی‌های زندگی مرد داستان را به شکلی سینماییال و با ترکیب فضای مشترک بین زیرزمین و خانه به تصویر بکشیم تا خلاءهایی را که در زندگی داشته به درستی به نمایش بگذاریم از این رو اتفاقات نمایش واقع‌گرایانه رخ نمی‌دهند.این کارگردان در پایان صحبت‌هایش بیان کرد: بحث اصلی این است که باید به معضل خشونت خانگی علیه زنان پرداخته شود چون اگر چنین مسائلی مورد توجه قرار نگیرد و هنرمندان هم آن را نادیده بگیرند، چنین جنایاتی به محاق می‌رود و به دلیل یک سری ملاحظات جامعه توجهی به آن نخواهد داشت. نمایش «موش مرگی» به نویسندگی و کارگردانی مهدی (سهاب) محبعلی این روزها در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهردار روی صحنه می‌رود.محمدرضا حسن‌زاده، سحر گلشیرازی، شقایق عزیزی، نوشین طبری، فرانک ظاهری، مه نیا قاسمی، مهدی طایفه عباسی و آتنا دولت آبادی بازیگران این نمایشی هستند.«موشمرگی» تا ۵ اسفند ساعت ۱۹:۱۰ به اجرای خود ادامه می‌دهد.

فرهنگ وهنر

حاشیه‌های پرنگ‌تر از متن در جشنواره فیلم فجر

از مهمانان ناخوانده، تا خواننده‌های نیامده

بود که می‌شد فهمید اسمال با سال‌های قبل تفاوت‌های زیادی خواهد داشت: هم در فیلم قبلی یعنی «استاد» و هم در این فیلم یعنی «شماره ۱۰» به‌عنوان دومین و آخرین فیلم روز نخست به‌جز تعدادی معدود خبری از حضور چهره‌های آثار در فوتو‌کال و نشست رسانه‌ای فیلم‌ها نبود. البته تعدادی از افراد ممکن بود با خود بگویند امروز روز اول است و هنوز چیزی از جشنواره نگذشته که بخواهیم از عدم حضور بازیگران و حتی عوامل اصلی تولید نظیر نویسنده یا کارگردان سخنی به میان بیاوریم.

کم‌کم اما این شبانه‌بیش‌زبیش تقویت شد تا امیدوار از سالان سینما خارج شدنتان و پیش موشکافی این اثر بماند برای فرصتی بهتر اما برگ برنده روز نخست چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر بدون شک «شماره ۱۰» با بازی مجید صالحی، حسام منظور، سیامک صفری، بهرنگ علوی، مهدی زمین‌پرذا، صحرا اسداللهی و احمد کاوری بود.

این فیلم بر اساس یک روایت واقعی از تنها قرار موفق از زندان‌های اسرا در عراق در جنگ تحمیلی رژیم بعث علیه ایران ساخته شده بود و احتمالاً فیلم توضیحات شخصیت واقعی داستان درباره چگونگی فرار او و دیگر اسیر همراهش از «فقس‌امن» را پیش‌تر دیده‌اید.

در این فیلم قابل‌تحسین احمد کاوری که خود نقش منفی فیلم را با تک ویرزهای اجرا کرده، در انتخاب بازیگران هم به نویسنده و کارگردان جوان اثر حمید زرگرزاد کمک شایانی کرده است.

بعد از پایان نشست عوامل فیلم «شماره ۱۰»

گفت وگو با **حیدر نژاد**، بازیگر نمایش «سمندر و شهر کاغذی»

کار با یک گروه پر بازیگر خیلی سخت است

همدلی | **احمدرضا جبارزاده**: این روزها از سری به تالار هنر بزیند، می‌توانید تماشاگر نمایش شاد، جذاب و آموزنده‌ی «سمندر و شهر کاغذی» در کارگردانی محمدرضا شاه‌مردی باشید. این نمایش، که تولید هنرمندان استان قم است، به موضوع صلح و همدلی می‌پردازد و نمایش‌نامه‌اش را «بوید وود» انگلیسی نوشته است. یکی از بازیگران نمایش «سمندر…» حدیث صابری است؛ بازیگر و کارگردان جوانی که از اوایل دهه ۹۰ فعالیت هنری‌اش را آغاز کرده و تاکنون در آثار متعددی برای کودکان و بزرگسالان خوش درخشیده. صابری با عناوین مختلفی در عرصه‌ی تئاتر فعال بوده، از جمله بازیگری، کارگردانی، منشی صحنه. نمایش‌های «شب دوست‌داشتنی» و «اجرای ساحل سنگی» «ویروس» در سرزمین سلامت» و برخی از تجربه‌های او در زمینه‌ی بازیگری‌اند. همچنین صابری دو نمایش صحنه‌ای و خیابانی «لهی خیر نبینی سعیده» و «نقر ۲۹۹» را کارگردانی کرده و حالا دوباره با نقش «خانم پستیچی» در نمایش «سمندر و شهر کاغذی» به صحنه‌ی تئاتر برگشته است. به پیمان‌ی بازی خوب این بازیگر حرفه‌ای، با حدیث صابری به‌گفت‌وگو نشستیم.

◀ **شما سال‌هاست به‌عنوان بازیگر تئاتر کودک فعال هستید. آیا پیش از نمایش «سمندر و شهر کاغذی» با آقای محمدرضا شاه‌مردی آشنایی و همکاری داشتید؟**
سال ۹۱ که من تئاتر را شروع کردم، ایشان در قم اولین استاد من بودند. آن زمان هدایت گروهی به نام «فلوات» را بر عهده داشتند که من آموزش‌هایم را در همان گروه و با آقای شاه‌مردی پیش بردم. سال‌ها گذشت و دیگر با ایشان همکاری نداشتم اما همیشه می‌خواست باهاشان همکاری داشته باشم چون در کارهای‌شان می‌دیدم همیشه سبک و نظم خیلی خاصی در آثارشان داشتند که خیلی برایم جذاب بود. آقای شاه‌مردی بیش‌تر نمایش‌های تاریخی کار می‌کردند. نمایش «سمندر…» اولین کارشان برای کودکان بود و قسمت شد به این گروه اضافه بشوم و با ایشان همکاری کردم.

◀ **با توجه به این‌که شما علاوه بر بازیگری سابقه‌ی کارگردانی هم دارید، در همکاری با اولیسن تجربه‌ی تئاتر کودک آقای شاه‌مردی، شیوه‌های کارگردانی ایشان چه‌قدر متفاوت بود با آن‌چه خودتان طی سال‌ها کار تئاتر، دیده و تجربه کرده بودید؟**
ببینید، کارکردن با یک گروه بزرگ و پر بازیگر خیلی کار سختیست و کار کودک، سخت‌تر از کارهای دیگر است. بسه نظرم آقای شاه‌مردی، کارگردان بسیار توانمند و باهوشی هستند، چون به ما اجازه اتودزدن و تلاش برای ساختن نقش را می‌دادند، ولی یک جاهایی هم می‌گفتند «ه، این اتود را نگه دارید. حالا من این را از شما می‌خواهم». ایشان از دل ایده‌هایی که با خودمان می‌آوردیم، یک چیزهایی را برمی‌داشتند و چیزهای دیگری اضافه می‌کردند. در تمرین‌ها دست بازیگر باز بود و خیلی آذیت نمی‌شدیم. باید بگویم تمرین‌های ما خیلی جالب بود. از ساعت شش تا ۱۲ شب تمرین می‌کردیم. دو ساعت فقط بدن و بیسان با فرم تمرین می‌کردیم. طراح فرم کار، فقط روزهای آخر هفته با خود و در همین دلیل

در نشست مطبوعاتی حاضر می‌شوند و این از اختیارات تهیه‌کننده‌است.

خرای افزود: یک‌زمانی هست که عوامل همراهی نمی‌کنند یا اصلاً در سفر هستند و حضور ندارند و تهیه‌کننده در جلسه شرکت می‌کند تا فضای رسانه‌ای را کنترل کند یا بی‌احترامی اتفاق نیفتد. در این دوره هم بیشتر از دو نمونه نداشتم که کنفرانس مطبوعاتی بدون حضور کارگردان برگزار شود ولی تأکید می‌کنم اختیار کامل یک اثر هنری در عرصه سینما بر عهده تهیه‌کننده است.

رئیس سازمان سینمایی در ادامه سخنان خود با توضیح درباره جذاب‌تر شدن نشست‌ها در صورت حضور سایر عوامل هم گفت: اگر کارگردان و عوامل دیگر باشند چالش‌ها و پرسش‌های تخصصی بیشتر خواهد بود و به سوالات بیشتری می‌توانند پاسخ دهند. البته سال‌هایی بود که در چنین شرایطی اصلاً نشست برگزار نمی‌شد و به‌غیراز اسمال که به‌هرحال سال پرحاشیه‌تری نسبت به دوره‌های گذشته بوده، در دوره‌ای دیگر چنین اتفاقی نمی‌افتاد و وقتی کارگردان حضور نداشت رسماً نشست را تعطیل می‌کردیم.

باین‌حال این موضوع در اختیار تهیه‌کننده است و اگر تهیه‌کننده بگوید ، نمی‌خواهد کنفرانس مطبوعاتی داشته باشند، آن را برگزار نخواهیم کرد و اگر هم بگوید فقط عوامل فنی می‌آیند اما به‌عنوان ستاد جشنواره، مولف به برگزاری کنفرانس‌هستم.

خرای درباره انصرافی‌های بخش بین‌الملل هم گفت: وقتی حق رایت فیلم پرداخت می‌شود، حق

در نشست مطبوعاتی حاضر می‌شوند و این از اختیارات تهیه‌کننده‌است.
خرای افزود: یک‌زمانی هست که عوامل همراهی نمی‌کنند یا اصلاً در سفر هستند و حضور ندارند و تهیه‌کننده در جلسه شرکت می‌کند تا فضای رسانه‌ای را کنترل کند یا بی‌احترامی اتفاق نیفتد. در این دوره هم بیشتر از دو نمونه نداشتم که کنفرانس مطبوعاتی بدون حضور کارگردان برگزار شود ولی تأکید می‌کنم اختیار کامل یک اثر هنری در عرصه سینما بر عهده تهیه‌کننده است.

رئیس سازمان سینمایی در ادامه سخنان خود با توضیح درباره جذاب‌تر شدن نشست‌ها در صورت حضور سایر عوامل هم گفت: اگر کارگردان و عوامل دیگر باشند چالش‌ها و پرسش‌های تخصصی بیشتر خواهد بود و به سوالات بیشتری می‌توانند پاسخ دهند. البته سال‌هایی بود که در چنین شرایطی اصلاً نشست برگزار نمی‌شد و به‌غیراز اسمال که به‌هرحال سال پرحاشیه‌تری نسبت به دوره‌های گذشته بوده، در دوره‌ای دیگر چنین اتفاقی نمی‌افتاد و وقتی کارگردان حضور نداشت رسماً نشست را تعطیل می‌کردیم. باین‌حال این موضوع در اختیار تهیه‌کننده است و اگر تهیه‌کننده بگوید ، نمی‌خواهد کنفرانس مطبوعاتی داشته باشند، آن را برگزار نخواهیم کرد و اگر هم بگوید فقط عوامل فنی می‌آیند اما به‌عنوان ستاد جشنواره، مولف به برگزاری کنفرانس‌هستم.

خرای درباره انصرافی‌های بخش بین‌الملل هم گفت: وقتی حق رایت فیلم پرداخت می‌شود، حق

رویداد

بهرروز وجدانی خبر داد
«دایه دایه وقت جنگه» در فهرست میراث ناملموس

همدلی | عضو هیأت کارشناسی شورای ملی ثبت آثار میراث فرهنگی ناملموس، از ثبت پرونده ترانه لری «دایه دایه وقت جنگه» در فهرست میراث ناملموس خبر داد.
بهرروز وجدانی، پژوهشگر و مؤلف حوزه‌های مردم شناسی و موسیقی و عضو هیأت کارشناسی شورای ملی ثبت آثار میراث فرهنگی ناملموس، بیان کرد: جلسه کارشناسی کل ثبت و حریم آثار، حفظ و احیای میراث فرهنگی ناملموس و طبیعی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تشکیل شد.او بیان کرد: در این جلسه علاوه بر چندین پرونده در حوزه میراث فرهنگی ناملموس دو پرونده نیز که مربوط به حوزه موسیقی نواحی ایران هستند، در فهرست ملی میراث فرهنگی ناملموس به ثبت رسیدند.وجدانی گفت: پرونده ترانه لری دایه دایه‌وقت جنگه از سوی اداره کل میراث فرهنگی استان لرستان و پرونده مهارت ساخت ساز چوگور (چوگور) از سوی اداره کل میراث فرهنگی استان مرکزی در این جلسه بررسی و ثبت شد.پیش از این ترانه دایه دایه با صدای استاد رضا سقایی در فهرست آثار فاخر موسیقی ایران قرار گرفته بود.

همزمان با عضویت در موسسه هنرمندان پیشکسوت

«شبان شهرضایی» نخستین نشان اعتبار هنر» را دریافت کرد

همدلی | همزمان با آغاز دهه فجر و با حضور مدیر عامل صندوق اعتباری هنر، نخستین نشان اعتبار هنر کشور به مشهدی حسینعلی شباتیور «شبان شهرضایی» اعطا شد.به نقل از روابط عمومی صندوق اعتباری هنر، روز پنجشنبه ۱۳ بهمن ماه اولین نشان اعتبار هنر توسط سیدمحمدی پوراحمدی مشاور وزیر و مدیرعامل صندوق اعتباری هنر به نمایندگی از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به شبان شهرضایی مشهدی، حسینعلی شبان پور اهدا شد.پوراحمدی در این دیدار ضمن ابلاغ سلام محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به حسینعلی شبان پور گفت: حمایت از هنرمندان در اقصی نقاط کشور عزیز ایران را وظیفه ذاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و صندوق اعتباری هنر است. با افتخار اولین نشان اعتبار هنر در کشور را به شما تقدیم می‌کنیم که هم در عرصه هنر و آواز سنتی عمری را با عشق و اشتیاق سپری و هم فرزند گرانقدرتان شهید محمدرضا شباتیور را تقدیم میهن اسلامی کرد.یاداو با تأکید بر اینکه پس از دیدار محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و اسلامی با شبان پیر و خوش صدای شهرضایی و قول ایشان، نشان «اعتبار هنر» طراحی و مورد تأیید وزیر فرهنگ قرار گرفت. گفت: از این پس و بر اساس سیاست عدالت فرهنگی این نشان بر پایه‌ی آئین نامه مصوب به هنرمندان ناساخته شهرهای مختلف کشور که سابقه فعالیت فرهنگی، هنری و قریانی داشته باشند و در حوزه صنفی و اجتماعی محل زندگی خود از استعداد ویژه تخصصی، حسن اخلاق و شهرت حرفه‌ای برخوردار باشند، اعطا می‌شود.در ادامه پوراحمدی لوح تقدیر به همراه هنر کارت و نشان اعتبار هنر را به هنرمند خودآموخته موسیقی سنتی جناب حسینعلی شباتیور اهدا کرد.مشهدی حسینعلی شباتیور متولد ۱۳۱۶ از پنج سالگی به همراه پدرش به شبانی پرداخته و اکنون که ۸۵ سال دارد، در بیان‌های غرب شهرضا به کار چوپانی مشغول است.او با اینکه استادی ندیده، آواز را با شنیدن تمرین کرده و در ۱۲ سالگی به موسیقی سنتی حراتی دست پیچنگاه و چهارگاه آواز می‌خواند.در این دیدار احمد میثمی مشاور وزیر در امور فرهنگی و اجتماعی مناطق محروم، علی تمنائی مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان و سید امیر جعفری فرماندار شهرضا حضور داشتند.

سومین جشنواره اقوام ایران زمین فراخوان داد
همدلی |سازمان جهاد دانشگاهی لرستان سومین جشنواره سراسری اقوام ایران‌زمین را در سه بخش علمی، فرهنگی و هنری بر گزار می‌کند.محورهای بخش هنری ویژه دانشجویان مسابقه‌عکاسی،مسابقه‌حروف‌نگاری(تایپوگرافی)نامقدس ایران است.محورهای بخش فرهنگی برپایی نمایشگاه آثار منتخب، برپایی نمایشگاه صنایع‌دستی اقوام، اجرای گروه‌های آیینی و سنتی، بازدید از آثار تاریخی لرستان و محورهای بخش علمی با رویکرد لرستان‌شناسی، برگزاری کارگاه‌ها، سمینارها و بازدیدهای علمی است.وحدت اقوام ایران‌زمین، برتره و سبک زندگی اقوام ایران‌زمین (پوشش، خوراک،مسکن)،مشاغل اقوام ایران‌زمین،جاذبه‌های تاریخی و گردشگری ایران‌زمین، جایگاه نهادها و شاخص‌های ملی نزد اقوام ایران‌زمین، جایگاه اقلیم، محلیزیست و منابع طبیعی نزد اقوام ایران‌زمین، آداب، سنن و آیین‌های اقوام ایران‌زمین از موضوعات جشنواره است.موضوع ویژه این جشنواره لرستان‌شناسی است و به نقرات برتر اول تا سوم به ترتیب ۲۰ میلیون ریال، ۲۰ میلیون ریال و ۱۰ میلیون ریال به‌همراه تندیس جشنواره اهدا خواهد شد.

و تمرین می‌کرد.اتفاق خیلی قشنگی بود. چیزی که در طول کار دوست داشتم، این بود که کل گروه به طرز عجیبی خانواده شدیم! باور کنید جالبی بود.وقتا دلم تنگ می‌شود برای رفت‌وآمدها و گروه خیلی جالبی است. طی ده ساله که تئاتر کار می‌کنم، این اولین‌بار است که چنین حسنی نسبت به یک گروه دارم.

نظر تان درباره‌ی متن نمایشی که اجرا می‌کنید، چیست؟ آیا نمایش نامه‌ی «سمندر…» در شرایط فعلی جامعه، می‌تواند تأثیری را که مد نظر نویسنده و کارگردان بوده بر مخاطب خود بگذارد؟

ببینید، من همیشه می‌روم و نمایش‌های کودک را می‌بینم و سعی می‌کنم از دید یک بچه ببینم. در نمایش خودمان، چیزی که برایم خیلی مهم و ارزشمند است، صلح در پایان کار است، یعنی اگر دعوا و جدلی هم باشد، بیش‌تر بچه‌ها دوست دارند به صلح ختم بشود. در صحنه‌ی آخر نمایش، وقتی پادشاه از بچه‌های تماشاگر می‌پرسد «به نظرتون شرط مردم شهر رو قبول بکنم یا نه؟»،کم‌تر بچه‌ای پیدا می‌شود که بگوید «نه، قبول نکن!»، البته اگر هم کسی بگوید نه، ما جواب می‌دهیم. این از بچه‌ی می‌گویم «خب ما می‌سوزیم و نابود می‌شویم.» بنابراین بچه‌ها می‌گویند بله. این صلح پایانی برای بچه‌ها خیلی شیرین است. بعد از اجرا که بچه‌ها می‌آیند با ما عکس یادگاری بگیرند، با بچه‌ها صحبت می‌کنم و ازشان می‌پرسم «مایش را دوست داشتید؟ خوش‌حال شدید که ما نجات پیدا کردیم؟». پاسخ بچه‌ها خیلی خوب و جالب است اما من یک گله‌ای از هنرمندان تئاتر کودک دارم. چون نام کارگردان نمایش «سمندر…» در تئاتر کودک چندان شناخته‌شده نیست، حس می‌کنم به ایشان کم‌لطفی می‌شود. در صورتی که به نظرم این کار می‌تواند از خیلی کارهای دیگر جلوتر باشد. با دلیل و منطق این را می‌گویم. شب‌های اول که ما اجرا می‌رفتیم با برخورد‌های عجیبی روبرو می‌شدیم. برخی از هنرمندان تهران می‌گفتند «چه‌طور به بچه‌ها قم‌اجازه می‌دهند بیایند تهران و در این سالن اجرا بروند؟» خب من خیلی دلگرم می‌شدم. می‌گفتم شما که هنوز کار را ندیده‌اید وقتی کاری را ندیده‌اید، این حرف‌ها درباره‌ی آن درست نیست. بنابراین فکر می‌کنم این کار می‌تواند به شدت در روحیه بچه‌ها تأثیرگذار باشد. به نظرم دیدنشان برای بچه‌ها واجب است.

◀ **نکته‌ی ناگفته‌ای اگر مانده، بفرمایید.**

در پایان فقط می‌خواهم به اشاره بکنم این‌که بازیگران نمایش «سمندر و شهر کاغذی» و همچنین خانواده‌های آن‌ها خیلی کار بزرگی انجام دادند. فکرش را بکنید هر روز از قم می‌آیند به تهران برای اجرا، بعد گرم‌بهار با پاک می‌کنند و دوباره برمی‌گردند به سمت قم. این کار خیلی بارزش است.